

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ בְּרֵאשִׁית

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק כ"ח

קונטרס 808

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הבעש"ט

[מחכה לך שתלמד זוהר הקדוש כמו ששאל את המשיח אמתי קאתי מר, וענה לכשיפצו מעיינותיך חוצה, וכתוב באגרות קודש (חלק ט"ז ה'תתקע"ו) של כ"ק האדמו"ר האחרון מליובאוויטש, וזה לשונו: כיון שזהו הכרך השעה להפיץ המעיינות חוצה וביחוד בין אחינו הספרדים שיחיו... ובפרט במאור ואור פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות שלפני כמה דורות היה זה נחלת הספרדים לימוד הזוהר ועיני קבלה, עכ"ל. ועיקר ביאת המשיח תלוי בלימוד הזוהר ועיני קבלה].

חסידי ברסלב

[כל חסידי ברסלב לומדים זוהר בחבורה קדושה].

לגמול חסד עם כל אדם

[הרוצה לקיים דברי חז"ל על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, בלימוד הזוהר מקיים שלשתם כאחד].

מיליון דולר

[לימוד שעה זוהר בשבת בשמחה שווה מליון שנה תורה פשט בחול]

סוף עמלק

[בלימוד הזוהר הקדוש נקיים מצוות מחיית עמלק ככתוב בזה"ק].

עוני הוי"ה עוני

[כל תפילותיך יתקבלו ברצון אם תלמד זוהר הקדוש]

רופא מומחה

[הרשב"י זי"ע הוא הרופא המומחה הגדול שמרפא גוף ונפש, ומתקן כל הגלגולים שעברו ושלא יהיו יותר, לכך זוכים לומדי זוהר הקדוש].

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

64. אני לומד הזוהר יחד

👉 בגימטריא (386) כמנין 👈

65. סלמנדרא

👉 בגימטריא (386 עם הכולל) כמנין 👈

חודש אלול

[כבר אמרנו למעלה שהזוהר הקדוש הוא הסלמנדרא שמגן ולכן מאוד נחוץ בחודש אלול להתחזק בלימוד זוהר הקדוש להתכונן לראש השנה].

משיח וודאי

[כבר אמרו בזוהר הקדוש "בדא יפקון מן גלותא ברחמי"].

שכינה

[הלומד זוהר הקדוש מקים שכינתא מעפרא]

רופא לכל חי

[ורופא כל חי זה הקב"ה, ישמרהו ככתוב (שמות פרק ט"ו כ"ו) "וַיֹּאמֶר אִם שְׂמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ". וכבר אמרו רבותינו שבלמוד זוהר הקדוש חוזרים בתשובה ומקיימים כל המצוות ביראה ואהבה, (ועיין אור הזוהר באריכות)].

66. חכמת הקבלה

👉 בגימטריא (610) כמנין 👈

דור שכולו זכאי

[הקדמה: ידוע מה שפסק הכף החיים (סופר), דהלומד זוהר הקדוש גם בלי הבנה נחשב לו כלימוד הקבלה, וכבר הבטיחו משה רבינו ואליהו הנביא לרבי שמעון בר יוחאי ז"ע דבספר הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות ברחמים ובלי נסיונות, השם יזכינו יראו עינינו וישמח לבנו, בב"א.

אָמְרוּ לִיה, מֵאֵי דְכְתִיב, (בראשית א ד) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם וּגוֹ'. מֵה צוּרָךְ הָיָה לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת רְקִיעַ לְהַבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם. אָמַר לְהוּ, כְּכַר כְּתִיב (משלי טו ד) כָּל פְּעַל ה' לִמְעַנְהוּ. לֹא בָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְבַר שְׁלֹא לְצוּרָךְ. וּבָרָא הָרְקִיעַ, וּכְשֶׁהוּא חוּזֵר אֵינּוּ חוּזֵר אֶלָּא לַעֲתִים יְדוּעִים. וְסִילוֹן אֶחָד שֶׁל מַיִם יוֹצֵא מִתְהוֹמוֹת, וְסִילוֹן שֶׁל מַיִם יוֹצֵא מִגֵּיהֶנּוּם, וְיוֹרֵד בְּצַנּוֹר סִילוֹן הַתְּהוֹם. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים מב ח) תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךְ. וְהָרְקִיעַ נִכְנָס בְּאִמְצַע מִשְׁנֵיהֶם. וְאֵלְמָלָא שְׁנִכְנַס בְּנִתְיָם, הָיוּ הוֹרְגִים לְשׁוֹתֵיהֶם. הֲדָא הוּא דְכְתִיב וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ.

אָמְרוּ לוֹ: מֵה שְׁכַתוּב (שם א) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם וּגוֹ', מֵה צוּרָךְ הָיָה לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת רְקִיעַ לְהַבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם? אָמַר לְהֶם: כְּכַר כְּתוּב (משלי טו, ד) כָּל פְּעַל ה' לִמְעַנְהוּ. לֹא בָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דְבַר שְׁלֹא לְצוּרָךְ. וּבָרָא הָרְקִיעַ, וּכְשֶׁהוּא חוּזֵר, אֵינּוּ חוּזֵר אֶלָּא לַעֲתִים יְדוּעִים. וְסִילוֹן אֶחָד שֶׁל מַיִם יוֹצֵא מִתְהוֹמוֹת, וְסִילוֹן שֶׁל מַיִם יוֹצֵא מִגֵּיהֶנּוּם, וְיוֹרֵד בְּצַנּוֹר סִילוֹן הַתְּהוֹם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים מב) תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךְ. וְהָרְקִיעַ נִכְנָס בְּאִמְצַע שְׁנֵיהֶם, וְאֵלְמָלָא שְׁנִכְנַס בִּינֵיהֶם, הָיוּ הוֹרְגִים לְשׁוֹתֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (בראשית א) וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָאֵי יְנוּקָא בְּרוּחַ הַקְדֵּשׁ אָמְרוּ, דְּהִכִּי הוּהוּ מְמַשׁ, דְּכְתִיב יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, בְּתוֹךְ מְמַשׁ, בְּאִמְצַעִית מֵיָא. בְּהַכְּנַס הָרְקִיעַ בְּאִמְצַע, מַחְזִיר הַמַּיִם הָרַעִים הַיּוֹצְאִים מִגֵּיהֶנּוּם לְמַקוֹמָן. וְלֹא נִפְיָק לְעֵלְמָא מֵאִינוֹן מְיָא, אֶלָּא כְּמֵלָא לּוּגָא, בִּימֵי אֱלִישָׁע. וְנֶאמַר בְּהֶם, (מ"ב ב יט) וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלַת. כְּלוּמַר, בְּשִׁבִיל שֶׁהַמַּיִם רָעִים, הָאָרֶץ מִשְׁפָּלַת מִבְּנֵי אָדָם, שְׁפָלִים בְּשִׁבִילָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַתִּינוּק הָיָה בְּרוּחַ הַקְדֵּשׁ אָמְרוּ, שְׁכַךְ הָיָה מְמַשׁ שְׁכַתוּב יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, בְּתוֹךְ מְמַשׁ, בְּאִמְצַע הַמַּיִם, בְּהַכְּנַס הָרְקִיעַ בְּאִמְצַע, מַחְזִיר הַמַּיִם הָרַעִים הַיּוֹצְאִים מִגֵּיהֶנּוּם לְמַקוֹמָם, וְלֹא יֵצֵא לְעוֹלָם מֵאוֹתָם הַמַּיִם, אֶלָּא כְּמֵלָא הַלֵּג, בִּימֵי אֱלִישָׁע. וְנֶאמַר בְּהֶם וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלַת. כְּלוּמַר, בְּשִׁבִיל שֶׁהַמַּיִם רָעִים, הָאָרֶץ מִשְׁפָּלַת מִבְּנֵי אָדָם, שְׁפָלִים בְּשִׁבִילָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כּוּלָּא הָאֵי קָרָא מִסְּחִיד עֲלֵיהּ. דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל מֵה שְׁעָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא עָשָׂה דְבַר לְבִטְלָה, וּמִפְּנֵי שְׁהָיָה גְלוּי לְפָנָיו, שְׁאוּתָם הַמַּיִם יוֹצְאִים מִגֵּיהֶנּוּם, וַיִּתְעַרְבוּ בְּמַיִם הָאֲחֵרִים וַיִּנְזְקוּ בְּרִיּוֹתָיו. עָשָׂה אֶת הָרְקִיעַ, לְהַכְּנַס בְּאִמְצַע שְׁנֵיהֶם, לְהַבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם לְמַיִם, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם הָרַעִים, לְמַיִם הַטּוֹבִים. וּבְאוֹתָהּ עָשָׂה מְמַשׁ, שֶׁהַמַּיִם יוֹצְאִים לְהִתְעַרְב

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עַל כָּל זֶה מַעֲיַד הַכְּתוּב הָיָה, שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל מֵה שְׁעָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא עָשָׂה דְבַר לְבִטְלָה, וּמִפְּנֵי שְׁהָיָה גְלוּי לְפָנָיו שְׁאוּתָם הַמַּיִם הַיּוֹצְאִים מִגֵּיהֶנּוּם, וַיִּתְעַרְבוּ בְּמַיִם הָאֲחֵרִים וַיִּנְזְקוּ לְבְּרִיּוֹתָיו, עָשָׂה אֶת הָרְקִיעַ לְהַכְּנַס בְּאִמְצַע שְׁנֵיהֶם, לְהַבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם לְמַיִם, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם הָרַעִים לְמַיִם הַטּוֹבִים.

במים הטובים, אז הרקיע חוזר ונכנס בינתים, ומחזירם לאחור.

הא שמע, אמר רבי אלעזר, הני מייא דאינון לחיי עלמא, ולתקונייהון דברייתא, היאך יתקרון. אמר רבי ברכיה, המים אשר מעל השמים, דאינון מייא טבין.

ר' חייא בר אבא, הוה אזיל באורחא, ולאה מתקיפותא דשמשא, והוה צחי למשתי מיא. פגע בהווא מדברא, ואשפח חד אילנא, יתיב תחותיה, עד דזקיף עינוהי, חמא חד מעיינא דמיא דקיק. חדי למשתי מנהון. שתי מן מיא, והוה מרירן, אמר לשמשיה, היינו טעמא דר' אלעזר, דאמר רבי אלעזר, לית לך בעלמא, דלית תמן תמציתא מההוא סילונא דגיהנם, בר ארעא דישראל. ואלמלא דשתן כל עלמא מההוא תמציתא דארעא דישראל, לא יכילי למשתי מניהו.

אמר רבי הונא, האי רקיע דכתיב ויעש אלהים את הרקיע, הוא הרקיע הידוע למעלה שעל ראשי החיות. דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע פעין הקרח הנורא.

אמר רבי יצחק, האי חיות, חיה פתיב תדא, למה נאמר ראשי. אמר רבי הונא, אית חיה חד רבא, ושלויטא על כל שאר חיותא קדישא, וזיוהי ברבין סגיאין. ליה רישין דזיווא סגיאין, וכדין פתיב ראשי החיה. ודא היא החיה, דחמא יחזקאל פחיוו נבואתא. ואי סלקא דעתך דהיא החיות. תא שמע, פתיב (שם א טו) וארא החיות וגו', חמא האי, וחמא החיות.

האי רקיע למאי אתא. אמר רבי חזקיה, לאפרשא בין מלאכין קדישין דמתחות

רבי חזקיה, להפריד בין המלאכים הקדושים שמתחת הרקיע

הטובים, ובאותה שעה ממש שהמים יוצאים להתערב במים הטובים, אז הרקיע חוזר ונכנס בינתים, ומחזירם לאחור.

בא שמע, אמר רבי אלעזר, המים הללו שהם להחיות העולם ולתקון הבריות, איך יקראו? אמר רבי ברכיה, המים אשר מעל השמים, שהם מים טובים.

רבי חייא בר אבא היה הולך בדרך והתעייף מחזק השמש, והיה צמא לשות מים. פגע באותו מדבר ומצא אילן אחד. ישב תחתיו. עד שהרים עיניו, ראה מעין מים קטן. שמח לשות מהם. שתה מן המים והיו מרים. אמר לשמשו, הינו טעמו של רבי אלעזר, שאמר רבי אלעזר, אין לך בעולם שאין שם תמצית מאותו סילון של גיהנם, פרט לארץ ישראל, ואלמלא ששוחים כל העולם מאותה תמצית של ארץ ישראל, לא יכולים לשות מהם.

אמר רבי הונא, הרקיע הזה שכתוב ויעש אלהים את הרקיע, הוא הרקיע הידוע למעלה שעל ראשי החיות, שכתוב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע פעין הקרח הנורא.

אמר רבי יצחק, החיות הללו, חיה פתוב אחת, למה נאמר ראשי? אמר רבי הונא, יש חיה אחת גדולה, ושולטת על כל שאר חיות הקדש, וזיויה גדולים רבים. לה ראשים של זיוים רבים, ואז פתוב ראשי החיה, וזוהי החיה שראה יחזקאל במראה הנבואה. ואם תעלה על דעתך שהיא החיות, בא שמע, פתוב (שם) וארא החיות וגו', ראה את זו וראה את החיות.

הרקיע הזה, למה הוא בא? אמר רבי חזקיה, ההוא, ובין המלאכים הקדושים

שזכו שהם למעלה. זהו שכתוב ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע. בין המים אשר מתחת לרקיע - המלאכים שהם תחת הרקיע ההוא, ובין המים אשר מעל לרקיע - המלאכים שהם מלמעלה. אמר רבי יצחק, מזה נשמע שהוא הפרגוד שמפסיק ביניהם.

רבי אלעזר שאל את רבן יוחנן בן זכאי, אמר לו, הרקיע הזה שנברא בשני מה הוא? אמר לו, סוד עליון הוא, שברא הקדוש ברוך הוא ממנה מתחת ידו ובחר בו, והשליטו על כל צבאות השמים, ומשום אותו ענין לא נאמר כי טוב בשני, אף על פי ששלטון יתיר יש לו, שהכל תחת ידו, להראות לכל העולם שאין טוב וכבוד ופדות וגאון אלא בקדוש ברוך הוא בלבד.

ועוד אמר רבן יוחנן בן זכאי, מה שכתוב (שיר 1) אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל? זהו מה שראה יחזקאל באותו הרקיע שנברא בשני, שבראו הקדוש ברוך הוא וסתמו מפל רבבות קדש שלו. ואותם העולמות שכוסף בהם הקדוש ברוך הוא, סתמם ממנו, וכבוד הדרו סתם. מאותם עולמות ולמעלה סתם, והטמין מפלם, וכלם שואלים ואומרים איה מקום כבוד מלכותו, (יחזקאל 1) ברוך כבוד ה' ממקומו.

בא וראה מה אמר, אל גנת אגוז ירדתי בגנת אגוז לא כתיב, אלא אל גנת אגוז, כמי שירד וקרבו לגן ולא נכנס בו, כל שכן שלא קרב לאגוז אלא לגנה, וכל שכן שלא ראה מה שבתוך האגוז, וכל שכן שאמר לראות ולא אמר

ההוא רקיעא, ובין מלאכין קדישין דזכו דאינון לעילא. הדא הוא דכתיב, ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע. בין המים אשר מתחת לרקיע, מלאכיא דאינון תחות ההוא רקיעא. ובין המים אשר מעל לרקיע, מלאכיא דאינון מלעילא. אמר רבי יצחק, שמע מינה דהוא פרגוד דמפסיק ביניהם.

רבי אליעזר שאל לרבן יוחנן בן זכאי, אמר ליה, האי רקיע דאתברי בשני, מאי הוא, אמר ליה, רזא עילאה הוא, דברא קודשא בריה הוא ממנה תחות ידיה, ובחר ביה, ושלטיה על כל חילי שמיא, ובגין ההוא ענינא, לא נאמר כי טוב בשני. אף על פי דשולטנא יתירא אית ליה, דכולא תחות ידיה, לאחזאה לכל עלמא, דלית טיבו ויקרא ופרקונא וגאותא, אלא בקודשא בריה הוא בלחודהי.

ועוד אמר רבן יוחנן בן זכאי, מאי דכתיב, (שה"ש ו יא) אל גנת אגוז ירדתי לראות (ד) יג ע"ב) באבי הנחל. זהו מה שראה יחזקאל, באותו הרקיע שנברא בשני. שבראו הקדוש ברוך הוא, וסתמו מפל רבבות קודש שלו. ואותן העולמות דכסיף בהו קודשא בריה הוא, סתמם ממנו, ויקר הדרו סתם. מאותן עולמות ולמעלה סתם. והטמין מפולם, וכולם שואלים ואומרים, איה מקום כבוד מלכותו (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד ה' ממקומו.

הא חזי, מאי קאמר אל גנת אגוז ירדתי, בגנת אגוז לא כתיב, אלא אל גנת אגוז. כמאן דנחית ומקריב לגנתא, ולא עייל בה, כל שכן דלא קריב לאגוז אלא לגינה. וכל שכן דלא חזא מה שבתוך האגוז. וכל שכן דאמר

לראות, ולא אמר ראיתי. כלומר לגינה שהיא חוצה, קרבתו וירדתי לראות, ולא אמר שראה אפילו הגינה שהיא חוצה.

ראיתי. כלומר, לגינה, שהיא חוצה, קרבתו וירדתי לראות, ולא אמר שראה אפילו הגינה שהיא חוצה.

ועוד אמר רבן יוחנן בן זכאי, כמה נצטער ההוא גברא, דכתיב ביה, (במדבר יב ז) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, למחזי חד שמשא דמשמשא קמיה, ולא איתיהיבת ליה רשותא, דכתיב (שמות לג יח) הראני נא את כבודך. אמר רבן יוחנן בן זכאי, הוא דכתיב ביה (תהלים ט ב) כבוד אל. והוא מטטרו"ן שר הפנים.

ועוד אמר רבן יוחנן בן זכאי, כמה נצטער ההוא גברא, דכתיב ביה, (במדבר יב ז) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, למחזי חד שמשא דמשמשא קמיה, ולא איתיהיבת ליה רשותא, דכתיב (שמות לג יח) הראני נא את כבודך. אמר רבן יוחנן בן זכאי, הוא דכתיב ביה (תהלים ט ב) כבוד אל, והוא מטטרו"ן שר הפנים.

והאיך שאיל משה למחמי דא. אלא משה סבר, פיון דחמא גופיה ארבעין יומין וארבעין לילין, דלא אכיל ושתה, והוי ניוזן מאספקלריא דלעילא, סבר דכדאי הוא למישאל דא.

ואיך בקש משה לראות את זה? אלא משה סבר, פיון שראה גופו, ארבעים ימים וארבעים לילות, כשלא אכל ושתה, והיה נזון מאספקלריא שלמעלה, סבר שכדאי הוא לבקש את זה.

זכה אתיב ליה, לא תוכל לראות את פני, הוא מאריה דאפיא, ולא יהיב ליה רשותא, עד דנפיק נשמתייה. לקיים מה שנאמר (שמות לג כ) כי לא יראני האדם וחי. וכל נשמתא דצדיקיא, אתיהיב ליה רשותא למנדע, ולאדבקא מה דלא יכיל בעלמא דין.

זכה השיב לו? (שמות לג ב) לא תוכל לראות את פני. הוא בעל הפנים, ולא נתן לו רשות עד שיצאה נשמתו, לקיים מה שנאמר (שם) כי לא יראני האדם וחי. וכל נשמות הצדיקים נתנה לו רשות לדעת ולהדבק, מה שאין יכול בעולם הזה.

תנו רבנן, פל יומא ויומא, קודשא בריך הוא עביד מלאכין קדישין, ואילין אינון נשמתייהו דצדיקיא. הדיא הוא דכתיב, (תהלים קד ט) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט. עשה לא נאמר, אלא עושה, משמע שהיא עושה בכל יום.

שנו רבותינו, כל יום ויום הקדוש ברוך הוא עושה מלאכים קדושים, ואלו הם נשמות הצדיקים. זהו שכתוב (תהלים קד ט) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט. עשה לא נאמר, אלא עושה, משמע שהיא עושה בכל יום.

אמר רבי אבהו, לא תקשי לך האי, דהא אית מלאכים שנובראו מפסא הכבוד, והם שלוחים בשליחותו של הקדוש ברוך הוא. אי שאר מלאכיא דהוו מפסא הכבוד, נשמתייהו דצדיקיא דהוו מתמן, וקיימי אורייתא, על אחת כמה וכמה דעביד להון

אמר רבי אבהו, לא תקשה לך זה, שהרי יש מלאכים שנובראו מפסא הכבוד, והם שלוחים ממנים בשליחותו של הקדוש ברוך הוא. אם שאר המלאכים שהיו מפסא הכבוד כף, נשמות הצדיקים שהיו משם וקיימו את התורה, על אחת כמה וכמה שעושה אותם הקדוש ברוך הוא

קודשא בריך הוא מלאכין עילאין קדישין. אמר רבי פנחס, כלל הקדוש הוא באדם ארבעה דברים, א"ש רוח מי"ח עפ"ר. אמר רבי יהודה, והרי מהפכים הם בתורה? אמר לו רבי פנחס, ובתורה הם ישנם? אמר לו, כן, ואלו הם: רוח א"ש עפ"ר מי"ח. שנים הם שגגורו מהשמים שלמעלה, ושנים הם שגגורו מלמטה. מנין לנו? שכתוב עשה מלאכיו רוחות - הגה רוח. משרתי אש להט - הגה אש. יסד ארץ על מכוניה - כמשמעו. תהום פלבוש פסיתו על הרים יעמדו מים - הגה מים. כלם מתחברים זה עם זה, רוח אש עפר מים. אמר רבי פנחס, אף על גב שמתהפכים, איננו עוסקים בזה, וטוב מה שאמר רבי יהודה.

אמר רבי יהודה, את כלם כלל הקדוש ברוך הוא באדם. אמר לו הקדוש ברוך הוא, אני בראתי אתך עליון והמלכתיו על כל בריותי, נתתי בך כח מן המלאכים, וכח מן המשרתים, שהם מלמעלה, וכח התהום, וכח הארץ, ונתתי בך שכל טהור הגזר מכסאי, ואתה חוטא לפני? אמר רבי יצחק, רצה הקדוש ברוך הוא לעשות את האדם עליון על כל בריותיו, להיות יחיד בעולם הזה, כמו שהוא יחידי למעלה. פיון שחטא, אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ב) הן האדם היה כאחד ממנו, היה בדעתו לעשותו כאחד. עכשו, ועתה פן ישלח ידו.

אמר רבי יהודה, רקיע אחד עשה ברוך הוא, וממנו נהוו השמים, שנאמר (בראשית א) ויקרא אלהים לרקיע שמים. אמר רבי יהודה, ולא זו בלבד, אלא כל

הרין אינון דאתגזרו משמשיא מלעילא, ותרין אינון דאתגזרו מלרע. מנא לן, דכתיב (שם) עושה מלאכיו רוחות, הא רוח. משרתיו אש לזהט, הא אש. יסד ארץ על מכוניה, כמשמעו. תהום פלבוש פסיתו על הרים יעמדו מים, הא מים. פלהו מתחברן דא עם דא, רוח אש עפר מים. אמר רבי פנחס, אף על גב דמתהפכי, לית לן בה, ושפיר קאמר רבי יהודה.

אמר רבי יהודה, פלהו כללם הקדוש ברוך הוא באדם. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אני בראתי אותך עליון, והמלכתיו על כל בריותי, נתתי בך כח מן המלאכים, וכח מן המשרתים, שהם למעלה, וכח התהום, וכח הארץ, ונתתי בך שכל טהור הגזר מכסאי, ואת חטי קדמי.

אמר רבי יצחק, רצה הקדוש ברוך הוא לעשות לאדם עליון על כל בריותיו, למהוי יחיד בהאי עלמא, כמה דאיהו יחידאי לעילא. פיון שחטא, אמר הקדוש ברוך הוא, הן האדם היה כאחד ממנו, היה בדעתו לעשותו כאחד, עכשו, ועתה פן ישלח ידו.

אמר רבי יהודה, רקיע אחד עשה הקדוש ברוך הוא, וממנו נהוו השמים. שנאמר ויקרא אלהים לרקיע שמים. אמר רבי יהודה, ולא זו בלבד, אלא כל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, לֹא עֲשָׂה אֲלֵא דְבַר אֶחָד מֵהַכֹּל, וְאוֹתוֹ דְּבַר הוֹצִיא כָּל פְּעוּלוֹתָיו לְמִינוֹ, כַּגּוֹן הַשָּׁמַיִם, עֲשֵׂה מִמֶּנּוּ אֶחָד, אוֹתוֹ הַמְּשׁוּבַח מִכָּלֶם. וְאַרְץ עֲשֵׂה אֶחָד. הֵיא שְׁמַע, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵהַכֹּל עֲשֵׂה אֶחָד, אוֹתוֹ הַמְּשׁוּבַח מִכּוֹלֶם, וְזֶהוּ הַרְקִיעַ כְּעֵין הַקְּרַח הַנּוֹרָא, שְׁמִמֶּנּוּ נִתְהוּוּ הַשָּׁמַיִם. הֵדָא הוּא דְכִתִּיב, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִּיעַ שָׁמַיִם. וְאַרְץ אוֹתָהּ הַמְּשׁוּבַחַת מִכּוֹלֶן, וְזוֹ אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִמֶּנָּה נִתְהוּוּ שְׂאֵר הָאֲרָצוֹת, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (משלי ח כב) עַד לֹא עֲשֵׂה אֲרֶץ וְחוֹצוֹת, אֲרֶץ, זֹ אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְחוֹצוֹת, שְׂאֵר הָאֲרָצוֹת שְׁבַחֲוֹצָה לְאֲרֶץ. הָאָדָם אֶחָד, וּמִמֶּנּוּ נִתְהוּוּ כָּל הַשְּׂאֵר, דְּכִתִּיב (שם) וְרֵאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְל. וְכֵן כָּל פִּיּוּצָא בְּזַה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָנָא לָן. מֵהֵיא קָרָא דְאָמַר דְּוֹד, (תהלים קמח א) הִלְלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמַיִם, מֵאוֹתוֹ שְׁנַעֲשׂוּ הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ.

תַּנּוּ רַבָּנָן, זְמָנָא חֵדָא הוּהוּ אֲזִיל רַבִּי יוֹחָנָן לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּי רַבִּי יוֹסִי אֲזִיל עִמֵּיהּ, אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, לָאֵן אַתְּ אֲזִיל. אָמַר לִיה, לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, לְמֵאֲרִי פְּלוּגְתָא דִּילָךְ, אַתְּ אֲזִיל לְמַחְמֵי. אָמַר שְׁמַע מִינָּה, דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן לְשֵׁם שָׁמַיִם קָא מְפַלִּיג, וְהוֹאִיל וְכַף הוּא חֲבִיבוּתָא דְּלִיבָאֵי אֲשֶׁתְּפַחַת בֵּיהּ. אֲסַפִּימוּ לְמִיזֵל, וְהוּהוּ לִילֵיא, אָמְרוּ נִיתִיב הֵכָא, עַד דִּיתִי נְהוּרָא, וְנִתְעַסַּק בְּאוּרֵייתָא, יִתְבוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הֵיא רְקִיעַ שְׁנַבְרָא בְּשַׁנִּי, הוּא הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן. וְתַנָּא הוּא הַפְּרָגוּד הַמְּפַסִּיק בֵּינֵתִים. דְּכִתִּיב (יחזקאל א כב) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקְּרַח הַנּוֹרָא. וּמִזֶּה הַרְקִיעַ נַעֲשׂוּ כָּל שְׂאֵר הַרְקִיעִים, הַסּוֹכְבִים וְשְׂאִינָם סוֹכְבִים, וְכוּלָם אֲדוּקִים בְּזַה הַרְקִיעַ,

מֵה שְׁעֵשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, לֹא עֲשֵׂה אֲלֵא דְבַר אֶחָד מֵהַכֹּל, וְאוֹתוֹ דְּבַר הוֹצִיא כָּל פְּעוּלוֹתָיו לְמִינוֹ. כַּגּוֹן הַשָּׁמַיִם, עֲשֵׂה מִמֶּנּוּ אֶחָד, אוֹתוֹ הַמְּשׁוּבַח מִכָּלֶם, וְאַרְץ עֲשֵׂה אֶחָד. בַּא שְׁמַע, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵהַכֹּל עֲשֵׂה אֶחָד, אוֹתוֹ הַמְּשׁוּבַח מִכָּלֶם, וְזֶהוּ הַרְקִיעַ (יחזקאל א) כְּעֵין הַקְּרַח הַנּוֹרָא, שְׁמִמֶּנּוּ נִתְהוּוּ הַשָּׁמַיִם, זֶהוּ שְׁכִתּוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִּיעַ שָׁמַיִם. וְאַרְץ אוֹתָהּ הַמְּשׁוּבַחַת מִכָּלֶן, וְזוֹ אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִמֶּנָּה נִתְהוּוּ שְׂאֵר הָאֲרָצוֹת, זֶהוּ שְׁכִתּוּב (משלי ח) עַד לֹא עֲשֵׂה אֲרֶץ וְחוֹצוֹת. אֲרֶץ - זֹ אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְחוֹצוֹת - שְׂאֵר הָאֲרָצוֹת שְׁבַחֲוֹצָה לְאֲרֶץ. הָאָדָם אֶחָד, וּמִמֶּנּוּ נִתְהוּוּ כָּל הַשְּׂאֵר, שְׁכִתּוּב (שם) וְרֵאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְל. וְכֵן כָּל פִּיּוּצָא בְּזַה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מָנָא לָנוּ? מֵהַפְּסוּק הַזֶּה שְׂאָמַר דְּוֹד (תהלים קמח) הִלְלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמַיִם, מֵאוֹתוֹ שְׁנַעֲשׂוּ הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ.

שְׁנֵי רַבּוּתֵינוּ, פַּעַם אַחַת הִיָּה הוּלָף רַבִּי יוֹחָנָן לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהִיָּה הוּלָף עִמּוֹ רַבִּי יוֹסִי. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, לָאֵן אַתְּ הוּלָף? אָמַר לוֹ, לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר: לְכַעַל הַמַּחְלָקַת שְׁלָךְ אַתְּהּ הוּלָף? ! אָמַר: מִזֶּה נִשְׁמַע שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן חוּלַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהוֹאִיל וְכַף הוּא, חֲבִיבוּת לְבִי נִמְצָאת בּוֹ. הַסְּכִימוּ לְלִבְתָּ, וְנִהְיָה לְלֵה. אָמְרוּ, נִשְׁבַּ כַּאֵן עַד שְׂיַבֵּא הָאוּר, וְנִתְעַסַּק בְּתוֹרָה. יִשְׁבוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הַרְקִיעַ הַזֶּה שְׁנַבְרָא בְּשַׁנִּי, הוּא הַרְקִיעַ הָעֲלִיּוֹן. וְשַׁנִּינּוּ, הוּא הַפְּרָגוּד הַמְּפַסִּיק בֵּינֵתִים, שְׁכִתּוּב (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקְּרַח הַנּוֹרָא, וּמִזֶּה הַרְקִיעַ נַעֲשׂוּ כָּל שְׂאֵר הַרְקִיעִים,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארץ עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הֲדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוּת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר הזוהר הקדוש המהולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המהלק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")

דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות

ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.

ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנ"ה: 09-8323442

"הרצים יצאו החפים"
כל הפועלים ומפעילים למען קרוב הנאולה יזכו
שמישה יראה באצבעו לכיונם ויאמר:
☞ "בזכותכם היגעת!" ☞
שליחו מצוה הרוצים לקנות את הסט ולדאוג להולקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מוסד/ מדרש בערים, בשכונות,
במוטנבים, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מומנים להתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש המהולק-לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המוסד/ המדרש- משבת, ובכל זמן.

כל כרך מהלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק

יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

